

ha vadon termő rokonával találkozom,
hogy van kábítószert tartalmazó változata is,
akkor még nem tudtam,

hálás, igénytelen növény volt,
ha esőt kapott,
gyorsan szárba szökött,
nem kellett kapálni,
és nem tűrt meg maga közt semmilyen gyomot,
először a világoszöld, nőnemű virágos fejlődött ki,
ezt nyőtük előbb,
azián az alacsonyabb termetű, sötétzöld, hímnemű mag-
vasat,
melynek később jött el az ideje,

a nőkender kiszedése után megritkult a száltenger,
de még mindig elég sűrű maradt ahhoz,
hogy ne süssön közé a nap,
és nyirkos-hűvösen tartsa a talajt,

mikor felnőttem,
anyám adott három, hímmzett vászontörülközőt
nem használom egyiket sem,
nem akarom,
hogy elkopjanak,

és a frottírhoz képest elég rossz nedvfelvevők is,
de ott tartom a szekrényben, a többi törülköző mögött,
néha benyúlok,
és megtapintom őket.

A „Szajla”-ciklusból
(„Verstanulmányok egy regényhez”)

Petőcz András

Szeptember végén

Petőfi Sándor-variáció

Virágok mozdulása lenn a völgyben — — —
— — — az ablakban: falombok szárnyalása
Látod a téli világot, a messzeségben — — —
— — — a hegyekben hópelyhek egyhangúsága — — —
Szívemben még: tiszta és izzó fényesség — — —
A magasban: madár-szárny-csattogás — — —
De látod: ezüstös csillogásod a hajamban — — —
A hajamban: mind-sűrűbb ezüstös csillogás.

Falombok hullása, elmúlása; virágok haldoklása.
Bőrömmel érzem a bőröd — — — tenyeremben — — — lüktet a tenyered — — —
Homlokom, arcom — — — még öledben őrzöd — — — ujjaim még együtt:
remegnek veled — — — de holnap: — — — akárha fagallyak zörrenése — — —
elapadhat bennük tested lobogása. A magasban: nagytestű madarak
lusta lebegése — — — a magasban: vércsevijogás — — —
Apránként árad szét az elmúlás egyhangúsága — — —
Csendesen szétárad az egyhangú pusztulás.

KIÁLTS FEL! — — — mondom — — — s csak suttogok magamban — — —
— — — monoton dobogás — — — *dübürgő* szárnycsapások — — —
Testemben őrizem minden vágyakozásod — — — s testedben őrzöd testemet — — —
— — — *dübürgő* szárnycsattogások — — — monoton dobogás — — —
Kezemmel kezedet kulcsolom — — — különös vércsevijogás — — —
— — —: ha kialszik már a fénysugár szememből: — — —
— — —: ha kilépnél megtört tekintetemből: — — —
Szavam vigyáz majd és kíséri léptedet: akár a lélegzeted.